

■ Kasımhan Beqmanov

TƏNHALIQ

*Mən sizdən şairtək getdim,
Xoşbəxt ola bilmədən*

Toleqan Ayberqenov

Kimsəyə demədim bu vaxta kimi,
Dünyada ən gözəl qız sən imişsən.
Mən məyus olanda, dara düşəndə
Kövrək şeirlərim çatıb dadıma,
Sənin nəfəsinlə mən isinmişəm.

Sənə şeir qoşdum on altı yaşda,
Həyatı anlamaq keçdi könlümdən.
Çox da ki, bilirdim - ömür gödəkdir,
Əlimi çəkirdim ay işığına,
Sən qız, mən utancaq bir yeniyetmə.

Mənsiz qaldın uzaq bir yaz günündə,
Mən tək-cə adladım təhlükələrdən.
Sonra mən də yalqız qaldım həyatda,
Keçən günlərimə əl eyləyərək,
Boylandım tək qalan göyərçinlərə.

O vaxtdan qəm-kədər çulğadı məni,
Səni sevdiyimi gizli saxladım.
Əzizim tək-tənha oldum dünyada
Kasım, Toleqanın qələmlərilə
Pul səpib, çöllərdə avaralandım.

Şairlərlə şirin şərəblər daddım,
Qaldım küçələrdə gözləri yaşlı.
Sən çölün bir xallı maralı oldun,
Mən çölün erköyün, şuluq bir oğlu.
İndi hardan tapım səni mən naşi?...

Aulda gözümə görünməz oldun,
Küləklər gözümdən şəh apardılar.
Vaxt oldu, adamlar məni duymadı,
Vaxt oldu, duymadım mən adamları,
Şair oldum, ancaq nə mənası var?!
Məni darıxdırdı hər ötən bahar,

Ürək şeir qoşdu, qəlb nəğmələndi.
Sənsiz ötən illər qəm-kədər dolu,
Sənsiz ötən illər üzüntülərdi.

Kəsməz göz yaşları tutqun göylərin,
Ölər, sadıq qalar, amma eşqinə.
O gözlərdən uzaq auldakı qız
Ömürlük tənhalıq bəxş etdi mənə.

* * *

Bir zaman şən keçən payız kədərli, -
Etirafılar yazmır indiki qızlar...
Çox da pıçıldadım o qıza yüz yol,
"Sənin taleyində böyük şair var."

Yuxuların kiçik təpəcikləri
İlgimlər altında düzləndi asan.
Sən sakit, hüzünlü baxışlarınla
Qarağac qabığın sığallayırsan.

Vaxtında anladım nə söhbətdi bu,
Gərəksiz yaşamaq yaşamaq deyil.
Sakitcə dayanıb hey mənə baxdın,
Bildin uzaqlara uçacam qəfil.

Mənim ürəyimdə dağlar titrədi,
Günəş şölə saçdı gülümsəyərək.
Bəlkə məndən şair çıxmıyacaqdı,
Heyif doğma aul və sevdiyim qız, -
Üfünqün ardında qeyb olan vaxtım.

KURENBEL

Unutmam Kurenbel təpəsini mən,
Ordakı qayğısız, şən illərimi.
Mən bir gənc şairdim o zamanları,
Tək sənə yazardım şeirlərimi.
Yadımdadı - məni necə sevərdin,
Sevgin bir dəryaydı, batardım orda.

Necolub baş açə bilməmişik də
Taleyin bu acı oyunlarından?

Unutmam Kurenbel axşamlarını,
Dağlardan sərinlik axıb gələrdi.
Yadımdadı, sənle vidalaşanda
Göyü bulud aldı, şimşək kişnədi?

Unutmam Kurenbel yazlarını mən,
Darıxıb gələrdi köçəri quşlar.
O vaxtdan bir həsrət öz oxlarını
Mənim ürəyimə başına tuşlar.

* * *

Bəyaz sırğaların xatirimdədi,
Bədirlənmiş aydı - şəfəq saçardı.
Temirtau idi görüş yerimiz,
Yolunda canımdan keçməyim vardı.

Qız, sənin dilindən qopan sözləri,
Heyrətlə dinləyən bir oğlanıydım.
Yəqin yadımdadı ilk görüşümüz, -
Elə özüm boyda həyəcanıydım.

Sarı-Arkdan əsən həzin küləklər
Sənin bənizini sığallayardı.
Mənim ürəyimə alovlarını
Şehirli gözlərin ovsunlayardı.

Göllər sahilləri yırgalayar hey,
Göylərdə sayrışan ulduzlar vardı.
Tamaşa qıldardım al yanağını,
Ay camalın boyu yuvarlanardı.

Məxmər gecəsində Temirtaunun,
Bölüşərdik gizlin sirlərimizi.
Və qəfil bir nəğmə axıb gələrdi,
Bu da möcüzəmiz olardı bizim.

**Rus dilindən tərcümə edən:
İbrahim İlyası**